

Sygn. akt. II Cz 449/13

POSTANOWIENIE

Dnia 21 czerwca 2013 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Karina Marczak

Sędziowie: SO Mariola Wojtkiewicz (spr.)

SO Małgorzata Grzesik

po rozpoznaniu w dniu 21 czerwca 2013 r. w Szczecinie

w sprawie z powództwa **A. R.**

przeciwko (...) **spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w T.**

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

na skutek zażalenia powoda na zarządzenie Przewodniczącej Wydział I Cywilny Sądu Rejonowego Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 3 października 2012 r. w sprawie o sygn. akt I C 1420/12

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Małgorzata Grzesik SSO Karina Marczak SSO Mariola Wojtkiewicz

Sygn. akt II Cz 449/13

UZASADNIENIE:

Zarządzeniem z dnia 3 października 2012 r. Przewodnicząca Wydział I Cywilny Sądu Rejonowego Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie (sygn. akt I C 1420/12) zwróciła pozew.

Motywuując powyższe rozstrzygnięcie przewodnicząca podała, że pozew zawierał braki formalne, wobec czego na zarządzenie z dnia 22 sierpnia 2012 r. powód został wezwany do złożenie odpisu pozwu, wskazanie wartości przedmiotu sporu, wskazanie komornika prowadzącego egzekucję, w terminie tygodniowym pod rygorem zwrotu pozwu. W odpowiedzi na powyższe zobowiązanie powód pismem z dnia 30 września 2012 r. wskazał komornika prowadzącego egzekucję, dołączył odpis pozwu oraz podał, że wartość przedmiotu sporu to kwota 118195,96 zł plus należne odsetki. Powód nie uzupełnił jednak braku formalnego pozwu w zakresie wartości przedmiotu sporu. Wskazanie wartości przedmiotu sporu polega na przytoczeniu konkretnej kwoty wyrażonej w złotych polskich z zaokrągleniem do pełnego złotego. Nie jest, więc spełnieniem tego wymogu, zdaniem przewodniczącej, wskazanie określonej kwoty z adnotacją „plus należne odsetki”. Nie pozwala to bowiem na jednoznaczne określenie wartości przedmiotu sporu.

Zażalenie na zarządzenie przewodniczącej wniósł powód i zaskarżając je w całości wniósł o jego uchylenie i przyjęcie pozwu do rozpoznania. Zdaniem żalącego adnotacja „plus odsetki” nie uniemożliwia nadaniu pozwu dalszego biegu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie doprowadziło do zamiany zarządzenia.

Pozew jako kwalifikowany rodzaj pisma procesowego powinien czynić zadość warunkom pisma procesowego (art. 126 k.p.c.), nadto zawierać dokładnie określone żądanie, a w sprawach o prawa majątkowe także oznaczenie wartości przedmiotu sporu, chyba że przedmiotem sprawy jest oznaczona kwota pieniężna oraz przytoczenie okoliczności faktycznych uzasadniających żądanie, a w miarę potrzeby uzasadniających również właściwość sądu (art. 187 k.p.c.).

Jeżeli pozew dotknięty jest brakami formalnymi lub gdy nie uiszczono należnej opłaty wzywa się stronę do poprawienia, uzupełnienia lub opłacenia go w terminie tygodniowym. Żądanie wypełnienia przez stronę wymogów formalnych pisma procesowego nie należy jednak do sfery uznaniowości przewodniczącego. Obowiązek ten aktualizuje się wyłącznie wówczas, gdy wobec niezachowania warunków formalnych, pismo procesowe nie może otrzymać prawidłowego biegu. Wezwanie do uzupełnienia braków formalnych jest, więc zastrzeżone i ograniczone wyłącznie do takich braków, które faktycznie uniemożliwiają nadanie sprawie biegu. Treść wezwania skierowanego do strony winna dokładnie i w sposób czytelny oraz zrozumiały wskazywać rodzaj i termin wymaganej od adresata wezwania czynności, a także rygor w wypadku niezastosowania się do jego treści. Konsekwencją nieusunięcia braków formalnych pozwu w zakreślonym terminie jest jego zwrot (art. 130 § 2 k.p.c.).

Pozew istotnie nie spełniał warunków formalnych. Zachodziła konieczność wezwania powoda do uzupełnienia pozwu, co przewodniczący prawidłowo uczynił. W wykonaniu zobowiązania powód wskazał, że wartość przedmiotu sporu wynosi „118.195,96 zł plus należne odsetki”.

Zgodnie z treścią art. 19 k.p.c. wartość przedmiotu sporu jest to oznaczona kwotą pieniężną wartość dochodzonego w procesie roszczenia. Z kolei przepis art. 20 k.p.c. stanowi, że do wartości przedmiotu sporu nie wlicza się odsetek, żądanych obok roszczenia głównego. Powód jednak nie żąda zasądzenia należności głównej z odsetkami. W pozwie zażądał pobawienia wykonalności tytułu wykonawczego, na mocy którego ma zapłacić określoną kwotę pieniężną, odsetki oraz koszty. W pozwie zatem zmierza do odmiennego, niż to wynika z tytułu wykonawczego, ukształtowania prawa. Jest to zatem powództwo niezależne od podstawy roszczenia i rozstrzygnięcia objętego tytułem wykonawczym. Na wartość zatem roszczenia powoda składają się egzekwowane na podstawie zakwestionowanego tytułu wykonawczego kwoty: należność główna, odsetki, koszty procesu objęte tytułem, innymi słowy wartość egzekwowanego roszczenia.

Dokonując, w kontekście powyższego, oceny prawidłowości wykonania przez powoda nałożonego na niego obowiązku stwierdzić należy, że posłużenie się przez powoda dla określenia wartości przedmiotu sporu formułą „118.195,96 zł plus należne odsetki” nie stanowiło należytego wskazania wartości przedmiotu sporu. O ile kwota ta wskazuje już na właściwość Sądu Okręgowego o tyle od tak podanej wartości nie możliwe jest naliczenie opłaty od pozwu, a przecież Sąd nie podejmuje żadnej czynności na skutek pisma, od którego nie została uiszczona opłata. Nieprawidłowe wskazanie wartości przedmiotu sprawy uniemożliwia nadanie pozwowi biegu, zatem pozew dotknięty tym brakiem, nie uzupełniony w terminie podlegał zwrotowi, co przewodniczący prawidłowo zarządził.

Sąd Okręgowy nie znajdując zatem podstaw do uchylenia zarządzenia o zwrocie pozwu w oparciu o przepis art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 398 k.p.c. orzekł jak w sentencji postanowienia.

SSO Małgorzata Grzesik SSO Karina Marczak SSO Mariola Wojtkiewicz

Sygn. akt II Cz 449/13

Zarządzenia:

1. odnotować i zakreślić;
2. odpis postanowienia doręczyć powodowi;

3. akta sprawy zwrócić Sądowi Rejonowemu po nadejściu zwrotnego potwierdzenia odbioru;
4. do zbioru.

SSO Mariola Wojtkiewicz